

Redacțiunea. Administrațiunea, și Tipograda
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrierile nerăzicate nu se primesc. — Manuscripte nu se returnează.
INSERATE se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri: în Viena: M. Deke, Heinrich Schalk; Rudolf Mosse, A. Oppelt; Naohfolger; Anton Oppelt; J. Danneker; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în București: Agenzia Ilavas, Sucursale de Roumanie; în Hamburg: Karolyi & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o seriă garmond pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicație. Publicări mai dese după tarife și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXX.

"Gazeta" iese în să-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
ADMINISTRAȚIUNEA
Administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30. etajul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dușul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a. sau 15 bani. Aștă abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 43.

Brașov, Sâmbătă, 24 Februarie (7 Martie)

1896.

Condeiu simbriaș.

VII.

Décă este revoltător a vedé, cum Ioan Slavicî cu „Tribuniștiu“ săi se laudă, că numai ei au fost și sunt adeverații deșitari și păzitori ai tradițiunilor dinastice ale poporului român din Ardeal, denunțând tot-odată pe toți ceilalți ca anti-dinastici*), atunci nu mai puțin revoltător este a privi, cum Slavicî se presentă înaintea „mulțimeii“ nepricepătoare ca copil de țîță al rēposatului Mitropolit Șaguna, voină a-și acoperi cu politica acestuia ne-trebniciile condeului său venal, și cum alérgă el după umbrele lui Kogălniceanu și Ión Brătianu, închinându-se lor și invocându-le, ca să pledeze în favoarea nemernicei cauze, ce-o representă ađi tovarășia lui bancrotă.

Nu scim, décă Mitropolitul Șaguna a vēđut cândva în viața sa pe Ioan a lui Sērbu-cojocarul din Siria, dēr decă l'ar fi și zărit vr'odată undeva, cum ar fi fost cu puțință sē-l bage în sēmă, când Slavicî însu-și recunoșce, că încă și dece ani după mórtea lui Șaguna, dēnsul și cu prietinii săi „erau ómenii nebăgați de nimeni în sēmă“? (pag. 21).

Dēr acest om, care pretinde, că a crescut la școla Mitropolitului Andrei, datu-și-a măcar silința de a studia activitatea politică a acestui arhieru? Am vēđut, cum confundă faptele lui dela 1865 cu cele dela 1867 și cum din toate nu înțelege nimic.

Dēr peste „școla lui Șaguna“ Slavicî trece mai iute, căci pe el îl

*) „Crescuți la școla Mitropolitului Andrei noi ...am ajuns sē ne facem un fel de religiune din tradițiunile dinastice ale poporului, din care am eșit. Trăiam însă în continuuă atingere cu ómenii, cari luau această religiune a noastră drept o aberațiune.“ (Tribuna și Tribuniștiu“ pag. 20).

preocupă mai mult legăturile, ce dīce, că le avea la București și „posițiunile“ și lefurile, ce-i erau „asigurate“ acolo, aci de cătră unii, aci de cătră alții dintre „binevoitorii“ săi.

Sunt mișcătoare scenele, ce ni-le istorisește: cum „într'o bună dimineță“ — „domnul“ Mihail Kogălniceanu („marele“ literat titulează și pe rēposati cu „domnul“) „l'a potit la dejun“, ér cātva timp în urmă Ión Brătianu „i a trimis vorbă, că doresce sē-l vādă“, ambii „cu scop de a-l mustra, pentru-că face înțelegerea între frați peste puțință“; și cum „ca sē se apere“, Slavicî li-a explicat, că el cu prietenii săi se află „în concordanță cu sentimentul comun al poporului“, și astfel „i-a câștigat cu totul“.

Kogălniceanu — ne spune dēnsul — a devenit de atunci cel mai zelos dintre cetitorii „Tribunei“, ér despre Ioan Brătianu scrie:

„De aici înainte lucrarea noastră era una dintre bucuriile bēránțelor lui Ioan Brătianu, ér noi, cei ce mai înainte nu-l cunoscușem, decăt după cum dușmanii lui ni-l presentau, am intrat în rēndurile celor mai călduroși admiratori ai lui.“ (pag. 35).

Apoi ce „literat român“ e Ioan Slavicî, care între 1884—1886 n'a cunoscut din scrieri și fapte pe bărbații istorici ai Românilor: Brătienii, Kogălnicenii, Cămpinenii și alții?

Șepte ani și mai bine după victoriile armatei române dela Grivița și Plevna, ce s'au sēvērșit cu conlucrarea lui Ioan Brătianu, care a stat atunci în fruntea guvernului român, Ioan Slavicî cu „Tribuniștiu“ săi nu cunosceau pe acest însemnat bărbat de stat al României, decăt „după cum dușmanii lui li-l presentau“ și a trebuit ca însu-și Brătianu să chieime mai întâi la sine pe directorul „Tribunei“ Slavicî și sē-l mustre, pentru ca ei sē-l cunoscă și sē-l admire!

Ba mai mult. Slavicî și companiă ne dovedesc în broșura lor aprōpe pe fiă-care pagină, că nu cunosc și nu vor sē cunoscă nici pe ómenii istorici ai Românilor ciscarpatinii, nici pe bărbații fruntași ai acestora din generația mai vechiă încă în viață „decăt numai după cum dușmanii lor îi presentază“.

Și acești ómenii au nerușinarea de a se afișa ca „cei aleși“ în sinul poporului român ardelean, și a afirma, că ei ne au învățat pe noi Ardelenii sē simțim, sē scriem românesce*) și „sē avem credință în viitorul trumos al neamului românesc“.

Nu scim ce idee își va fi făcut rēposatul Ioan Brătianu despre „concordanța“, în care s'afia publicistul I. Slavicî „cu sentimentul comun al poporului român ardelean“, când a cetit în „Tribuna“ dela 1865, că abonații ei au refusat fōia, pentru-că Slavicî a apērat întrinsa cunoscuta espulsare a celor 6 Români ardeleni din România, dēr de sigur că în inima sa a detestat acel condeiu, care a avut trista îndrăsnelă a lauda aceea mēsură în mijlocul poporului ardelenesc. A ne îndoi în acesta, ar însemna a trage la îndoielă sentimentele nobile și generose ale marelui patriot român, care a declarat atunci în auđul țērii, că numai cu inima sfășiată s'a decis a subscrie decretule de espulsare.

A trebuit dēr sē se revolte simțul românesc în Ioan Brătianu ca și în Mihail Kogălniceanu, ca și în toți Românii de inimă, dela noi și de dincolo de Carpați, când au înțeleș, că Slavicî se bucură în „Tribuna“, împreună cu dușmanii neamului nostru, de ceea ce s'a petrecut, scriind că Românii arde-

*) Poporul (ardelean), era cuprins de insufletire, când a vēđut, că (în „Tribuna“) se pote scrie în românesce și așa ca el se înțelegă cele scrise“ (pag. 33).

leni pribegii din România „sunt irredentiști“, cari se ridică contra ordinii legal ștabilite“, că „bōla socială a irredentismului a cuprins inimile junimei române“ și că „Tribuna“ abia mai birue cu cei, cari vor sē „compromită buna reputațiune a poporului român“ pentru a căror combatere a luat „angajamente“ („Tribuna nr. 285 din 1885).

Incât pentru Mihail Kogălniceanu, care precum bine șcim, a luat cea mai hotărîță pozițiune în contra mēsurei de espulsare, este lucru cunoscut și cert, că el de atunci a făcut cruce peste Slavicî și întimii săi cari se degradaseră la rolul de denunțianți perversi.

Dēr sē vedem, ce scrie ađi în broșura „Tribuna și Tribuniștiu“, acelaș condeiu:

„„Ursitori „solidarității“ (dela noi din Ardeal) incurgiau „irredenta“ (din România) pentru ca să sperie pe Austria, ér guvernul ungar avea agenții lui secreți printru irredentiști, pentru ca să pōtă provoca manifestațiunile compromitătoare pentru Români, când ar avea trebuintă de ele.“ (pag. 23).

Aici Slavicî denunță organul nostru, care a combătut alături cu Mihail Kogălniceanu espulsările Ardelenilor din România și denunță totodată pe toți, cari au urzit solidaritatea noastră națională inaugurată la conferența din 1881. El mai face și o impertinență înșinuare indi-rectă la adresa Românilor naționaliști.

Inchipuiți-vē acum, ce ar dice marii bărbați cari au condus destinele neamului românesc aici la noi precum și în România în veacul de renaștere decă ar eși din mormēt și ar vedé din ce isvor se hrănesce tovarășia, care se așigēză ađi în regalul român, ca reprezentantă „autorisată“ a cauzei Românilor asupriți dintre Tisa și Carpați!

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

„Sórele la București rēsare“...

De unde și până unde d-l Slavicî a ajuns sē fiă și astronom. În „Tribuna și Tribuniștiu“ săi, arată orbilor din Munții apusenii, că „sórele pentru toți Românii la București rēsare“.

În urma acestei invențiunii astronomice, d-l Slavicî se plânge, că descoperirea sa „mulți dușmanii i-a creat și pe mulți i-a speriat“.

B.e frate! Eu șciam pe d-l Slavicî etnograf în serviciul editorului Prochaska din Viena și Teschen, care l'a plătit cu 2000—3000 de florini spre a se întrece cu Huntalvy în a batjocori pe Români, dēr că la bētrânețe „între multele sale ocupațiuni“ sē se mai ocupe și cu astronomia, n'ăși fi cređut odată cu capul, mēi fraților Români!

Slavicî junimist.

Între anii 1868—1873 o pleiadă de tineri români din toate țērile ro-

mâne se aflau la studii în Viena.— Cam pe atunci criticele d-lui Maiorescu contra școlei lui Bărnuțiu erau la ordinea zilei. Discuțiunile erau infocate: unii erau Bărnuțişti și alții Maioreșcani; ér Slavicî spre a eși la iveală făcea pe stegarul Maioreșcanilor, scriind în „Convorbirile literare“ câte verđi și uscate:

Dignus, dignus est intrare
Slavicî la „Convorbiri literare“;

Așa dīcea pe atunci învățatul nostru, Bogdan Petriceicu Hașdēu. Lui Slavicî însă puțin îi pása, el, ca om îmbētrânit fără vreme, chilipir său căpătuială căuta.

Pe la anul 1875, d-l Slavicî luându-și indiciile de înscrieri, că „a urmat patru ani de dīle la facultatea de drept“, bine înțeleș, fără esamene, a plecat din Viena și „Junimisti“, pe atunci la putere, l'au numit profesor de filosofie la liceul Matei Basarab din București, mai dându-i pe de-asupra și nescai-va bănișori spre a călători pintre Români în scop de a aduna datele necesare lui Prochaska.

D-l Slavicî, dascál fórte consciențios, le-a și adunat din Robert Rössler, Lorenz Dienenbach, I. K. Schüller, Keleti, Hunfalvi și alți autori adversari ai Românilor, sustinēnd alături cu ei în cartea lui Prochaska, „că pe timpul aședării Șașilor în Transilvania, Românii n'ar fi avut locuințe stabile la șesuri“:

„Es ist jedoch nicht wahrscheinlich dass die Rumänen in ungedeckten gegenden schon zu dieser Zeit bleibende Wohnsitze hatten“.

Tot „Junimiști“, decă imi aduc bine aminte, l'au adus și în 1890 sēu 1889 dela „Tribuna“, încredințându-i din nou catedra de Istoriă dela „Asil“ și numindu-l și inspector de studii bine retribuit pentru ambele aceste două funcțiuni, mai ocupând în același timp și un loc la Academia română pentru întocmirea documentelor istorice ale nemuritorului Eudoxiu Hurmuzaki. —

Și toate acestea „multe ale sale ocupațiuni“ credeți că puțin îi produceau?

Așa! Căți tineri de ai noștri

cu titluri academice n'ar dori sē li-se dee măcar una din aceste „multe ocupațiuni“!

Istoricul Slavicî și autonomia Transilvaniei.

Slavicî se laudă pe sine în „Tribuna și Tribuniștiu“ săi, că încă ca „băiățandru“ în anii 1867—1875, el conducea politica „Telegrafului Român“, organ oficial al Archidiecesei greco-orientale române din Transilvania.

Fórte bine! Acum înțeleș, de ce era „Telegraful Român“ d'atunci așa de prost redactat!

În vremea aceea, Slavicî se plângea cătră Prochaska, că „naționalității“ său pasiviștiu“ transilvănieni prea erau zeloși, prea se încredeau în puterea de viață a poporului român și că nu erau capabili sē formuleze aspirațiunile acestui popor.

„Românului puțin îi pásă, — dice Slavicî-Prochaska, — decă Transilvania e autonomă sēu decă e unită cu Ungaria și tot așa de puțin îi pásă, decă la Pesta e un Imperat sēu numai un Rege.

„Românul pretutindenea nu vede de-

Prigonirea „partidei populare“.

Reproducem mai jos un mic extras din lanțul nesfârșit al abuzurilor și volnicilor electorale, ce s'au săvârșit în detrimentul „partidei populare“ cu ocazia alegerilor suplimentare din Februarie pentru congregațiunea comitatului Trencin.

E revoltător, cum se calcă în țera această legea și cum se răpesc dreptul cetățenului de cătră înșiși comisarii puterii publice. Un guvern, care tolerază astfel de lucruri, e mai rău — țice „Alkotmány, — decât un găzduitor de hoști și în ori-ce stat cinstit un astfel de guvern e luat de pe băncile ministeriale și aruncat pe banca acusaților. Blăstemat parlament este acela, țice organul catolic, care nu ia măsuri pentru vindecarea și pedepsirea acestor crime, cari duc la răsturnarea ori căru drept constituțional al poporului.

Chiar și „Bud. Hirl.“, dușman inversunat al „partidei populare“, e scandalizat de cele întâmplate la Trencin, unde alegătorii sunt în cea mai mare parte Slovaci. Țtă câte-va din datele comunicate de „Alkotmány“ și „Bud. Hirl.“:

Alegerea de membri pentru congregațiune în cercul Rovnei, din comitatul Trencin, ce se făcuse astă-tômuă și cu care ocaziune „partida populă“ raportă o strălucită învingere, a fost nimicită fără nici o cauză, ăr în 27 Februarie n. s'a făcut alegere nouă. Cu ocaziunea această haita funcționarilor a dat năvală asupra cetățenilor alegători cu ne mai pomenite siluirii și amenințării, ca să voteze pentru candidații „partidei liberale“. Cărciumarilor creștini li-s'a luat dreptul de-a mai vinde beuturi, ăr micii neguțatori și vândători de tutun au fost advertisați în scris pe cale oficială, că vor fi despoiați de pânea de tôte țilele, luându-li-se licența de-a vinde, decât nu vor vota pentru candidații „partidei liberale“. Aceia însă, cari își câștigă pânea în țeri străine, au fost incunoscințați, că nu vor căpăta pașaporte, decât nu vor vota pentru aceia, pe cari îi voesc stăpânirea“.

Resultatul acestor abuzuri și presiuni a fost, că marea majoritate a partidei „populare“ a devenit minoritate. Când se lăți în comună soirea această, aderenții „partidei populare“ se inversunară atât de mult, încât la urmă se iscă bătăia, al căreia rezultat fu bombardarea ferestrelor notarului și cărciumarilor din comună. S'ar fi întemplat de sigur mai mult, decât n'ar fi fost adusă în ajutor militia.

Mult a contribuit la inversunarea poporului și faptul, că în comuna învecinată Dhepol un cărciumar jidan a comis nu de mult un atentat în timp de nôte asupra capelanului romano-catolic de-acolo, pe

care l'a trântit la pământ și l'a batut cu bâta peste cap, așa că bietul preot catolic abia a putut scăpa cu viața. De-atunci inversunarea poporului creștin din acel ținut față de Jidan și de protectorii lor dela putere s'a potențat în așa măsură, că n'a lipsit decât un pas până la izbucnirea în revoltă.

Acum s'au început cercetări în cauză. Cete întregi de locuitori din Rovne sunt duși la temniță.

Un cas foarte caracteristic s'a petrecut și cu plebanul catolic Badik József din Ukalite, care încă în luna lui Octomvre a ținut o predică în biserică, în care, în vederea apropiatelor alegeri comitatense a arătat, „ce însușiri trebuie să aibă un individ, pentru ca să pôta vota un catolic în favorul lui“. Un gendarm a făcut pentru acesta arătare contra lui și la 23 Ianuarie c. ătă că un jude de tribunal din Trehojn sosese în comună, întră în cărciuma Jidanului Feuermann și acolo citeză pe preotul catolic și mai mulți martori, ca să-le ia interogatoriul. Preotul răspunse, că el la cărciuma Jidanului nu va merge. A fost citat apoi la Trencin, unde preotul a cerut dela judele investigator, ca gendarmul, care l'a denunțat, să reciteze întrăga lui predică, ăr nu numai pasagii singuratică. Altfel nu pôte sta de vorbă în materia aceasta.

În Bistrita vechiă, comit. Trencin, cu ocaziunea alegerii suplimentare de membri pentru congregațiune, întâmplată în 29 Februarie, candidații „partidei populare“ au căpătat 500 voturi, candidații „liberali“ abia au căpătat 30—40 voturi de pe la Jidanii. Cu tôte astea au fost declarați de aleși candidații „liberali“!

În cercul Kisuca-Ujhely a reesit la alegerile din Noemvre a. tr. „partida populă“ cu 207 voturi contra 43 voturi, câte a primit partida „liberală“. Pentru acest fapt atât solgăbireu, cât și solgăbireu cerului au fost ca pedepsă puși în pensii, ăr în locul lor s'au uumit alți doi, sub a căror conducere s'a ordonat alegere nouă. Resultatul a fost, că acum „partida populă“ a reesit cu o majoritate numai de 4 voturi. Noul solgăbireu și solgăbireu însă nu sunt de vină pentru această, căci au făcut tot ce au putut: au outrierat întreg cercul și pe locuitori i-au amenințat cu amende și inchisori sub diferite pretexte decât nu vor vota pentru candidații stăpânirii. În ziua alegerii 14 gendarmii au făcut tot posibilul în favorul „liberalilor“. La urmă însă totuși catolicii au invins.

În cercul Radoca au invins „liberalii“, deore-ce cei ce voiau să voteze pentru

candidații „partidei populare“ au fost respinși dela urnă, așa că dintre 200 alegători, abia 108 au fost admiși la vot, dêr și dintre aceștia mulți au votat pentru candidații „partidei populare“. Poporul s'a depărțat injurând pe „domnii“ și pe „Jidanii“, cari „li fură“ și „li înșelă“ etc. etc.

CRONICA POLITICĂ.

— 23 Februarie.

Diarele din Budapesta anunță, că ministrul-președinte Banffy a convocat pe ziua de 26 c. o conferență confidențială a deputaților sârbesci, la care conferență vor lua parte și alte notabilități, sârbesci precum și patriaroul Brankovici și banul Khuen-Hedervary. Obiectul, asupra căruia se va desbata la acea conferență, va fi convocarea congresului bisericesc sârbesc și totodată ordinea și modul, în care vor fi de discutat obiectele din programul congresului. Va să țică această însemnă controlă și supraveghiare directă din partea guvernului ungar!

Alaltă-eri a avut loc în Nizza întâlnirea între Faure și Tarevici. Acesta sosi în gara dela Nizza la 5 ore p. m. însoțit de ducii de Oldenburg și Leuchtenberg și fu întâmpinat de adjutantul președintelui Faure de autorității, diferiți dignitari precum și de un public foarte numeros. Dela gară principii, însoțit de un despărțământ de gendarm și de două escadrone de cuirasiери, plecară în trăsuri spre oraș, care era splendid decorat. Mulțimea striga necontentit „Vive la France!“ și „Vive la Russie!“ Damele aruncau de prin balcونة flori asupra Tareviciului, care saluta și mulțamea în tôte părțile. În fine trásurile ajunseră la prefectură unde Tareviciul fu primit de președintele Faure, în sala cea mare a palatului. Faure era încunșurată de miniștri, de generalitate și alți dignitari. După prezentările reciproce rămase Tareviciul timp cam de 20 minute singur cu Faure și cu miniștri Bourgeois și Lockroy. După aceea Tareviciul își lua rămas bun, și între celea-și ovațiuni plecă înderăt spre gară. Tot în aceea-și țic se săvârși cu mare pompă desvalirea monumentului ridicat în amintirea împreunării Nizzei cu Francia înainte cu 100 ani.

Desastrul Italianilor.

Desastrul, pe care l'a suferit armata italiană în Africa, este cu mult mai serios, de cât cum se anunțase la început. Lupta inversunată cu Șoanii, întâmplată Sâmbăta trecută, s'a finit cu totală nimicire a trupelor italiene. Se confirmă mörtea generalilor Dabornida și Albertone, precum și a locotenentului-colonel Galliano, până când generalul Arimondi pare a fi scăpat cu viața.

Italianii au pierdut 3000 de soldați și 53 tunuri. Au căcut o mulțime de ofițeri, și o mare parte din armata italiană zăce prinsă în mâinile Șoanilor.

După cum anunță diarele italiene, consiliul ministerial a hotărât să dimisioneze, și „Agenția Stefani“ deja afirmă, că Crispi a pus alaltăeri sâra în mâinile regelui Umberto dimisiunea cabinetului.

Printr'un decret regal dela 22 Feaur este numit generalul Baldissera comandant al trupelor italiene din Africa și este investit cu tôte condițiile civile și militare. Alt decret regal dela 3 c. ridică pe generalul Baratieri din funcțiunile sale ca guvernor al Erytrăii, tot-odată Baratieri este pus în disponibilitate și va fi tras înaintea tribunalului de războiu.

Generalul Baldissera a sosit alaltăeri în Massanah și a luat comanda asupra trupelor precum și frânelor guvernului civil.

„Italic Militare“ anunță că Menelik, conducătorul Șoanilor, deja s'a încoronat ca rege al Abesiniilor, și „Köln. Ztg.“ afirmă, că acum și Dervizi vor pleca contra Italianilor. În cazul acesta Italia va pierde tot ce a câștigat dela 1889 încôce, și pentru continuarea războiului va ave necesitate de 400 milioane franci.

În multe orașe din Italia s'au înscenat demonstrațiuni contra politicii coloniale și în mai multe locuri a trebuit să intervină militia.

Cu tôte că cercurile politice și unele diare din Austro-Ungaria și din Germania se încôroă a combate temerile, cari s'au ivit în statele triplei alianțe cu privire la catastrofa dela Adua totuși se ridică multe voci, între cari și organul lui Bismark „Neueste Nachrichten“, cari afirmă, că evenimentele din Abisinia vor ave o influință adăncă asupra pozițiilor Italiei în Europa. O slăbire și mai mare a Italiei aduce cu sine neputința ei de-a mai rămâne în tripla alianță, împrejurarea această va face, ca centrul de gravitate a combinațiunii triplei alianțe să fiă permutat spre Ost.

SCIRILE ȚILEI.

— 23 Februarie.

Reuniunea română de cântări din Brașov invită la convenirea colegială pe care o va arangia mâne Sâmbăta, în 24 Februarie st. v. 1896, în sala Otelului „Central Nr. 1“. Începutul la 8 ore sera precis. Fumatul în decursul Producțiunii este oprit. Programa: 1) „Treceam pe sub pom“, cor mixt, de Rheinberger; 2) „Sub ferestra mândrei mele“, cor mixt, de G. Dima; 3) „El Zorab“, poezie, de G. Coșbuc, declamațiune; 4) „Bradule voinicule“, cor mixt, de M. Hauptmann; 5) „Cântec păstoresc“, cor mixt, de Mendelssohn B; 6) „Stosachi“, monolog comic; 7) „Ce faci Ioano“, cor mixt, de G. Dima; 8) „În codru“, cor mixt, de Attenhofer.

— o —

„Amplioat maghiarofag“. Sub acest titlu „Magyar Hirlap“ publică următoarele: Un agent cu numele Alexandru Schönfeld, care deja de vre-o 52 de ani locuesce în Budapesta, și care încă nici până astăzi nu știe vorbi unguresce, nu de mult se duse la posta de pe piața „Iosif“ din Pesta, ca să espedeze două asemnățuiri. Funcționarul dela postă neavând să-i dea înapoi 30 cr. diatr'un floren îi duse să vină după amiață la 1 oră și atunci își va primi banii. Funcționarul se înțelege i-a vorbit unguresce. Schönfeld însă îi duse nemțesce: „Sie müssen mit mir deutsch sprechen. Es ist sehr traurig wenn man in einen Amt nicht deutsch sprechen kann!“ (D-ta trebuie să vorbești cu mine nemțesce. E foarte trist, când într'un oficiu nu știe cineva vorbi nemțesce). Funcționarul însă n'a voit să vorbească nemțesc. Atunci Schönfeld îi strigă infuriat: „Das sind ungarische Beamten, behalten einem das Geld!“ (Astfel sunt funcționarii maghiari, îi opresc omului banii), Direcțiunea postală la acusat acum pe agent pentru delictul calumniei comisă pe cale publică.

— o —

cât pe Împăratul și în definitiv, autonomiștii transilvani mai sunt conduși și de id. a de a copleză cu timpul minoritatea maghiară-saxonă din această țera“.

Iată convingerile politice ale lui Slavici în privința autonomiei Transilvaniei și nepriceput Român trebuie să fiă acela, care îl mai ia în serios pe acest secundus Moldoványi Gherghelyi.

Slavici și Blășenii.

Cu privire la vechia școlă dela Blășiu, dascălul Slavici aiuresce și ajunge în delir, când, la pag. 232 din Prochaska, își vërșă veninul asupra Blășenilor țicând:

„Șovinismul școlii dela Blășiu convenea Românilor din Transilvania și Ungaria, care a altuit în inima lor spiritual maghiar. Din acest șovinism a urmat apoi pe la anul 1860 o mare activitate literară dezvoltată de această școlă, care scria într-o limbă neînțelėsă, și inspirațiuni și impresiuni desgustătoare și o absolută lipsă de iubire pentru adevăr“.

Unde sunteți? Unde sunteți?

Voi, măręte umbre: Șincai, Petru Maior, Cichindeal, Sam. Vulcan, Măiorescu, Tim. Cipariu, Bănuțiu, Bărițiu, Papiu Ilarian, Laurian, Aron Florian, Pumnul, Popasu, Andreiș și Iacob Mureșianu, Hodoș etc. ca să vedeți aberațiunile acestui dascăl răspândite în Germania, că voi ați fi propagat minciuna, că voi ați pocit limba și că voi ați introdus la Români spiritul maghiar?!!

Slavici dascăl.

D-l Slavici, după ce „a urmat patru ani la facultatea de drept din Viena“, a învățat să facă de minune pe dascălul în țera românăescă.

În această a sa calitate, pe care o păstrează până acum în „ticnă“ la Măgurele, a scris multe și de tôte: Novele foarte frumoșe și mult cetite, ce-i drept, studii etnografice proște și netrebnice, piese teatrale căcute pe scena teatrului național, cărți didactice, studii comerciale și financiare = „Soll und Haben“, care supără mult pe Ițig Șloim, pentru-că i-a luat meșteșugul, și în fine studii

politice „Tribuna și Tribuniștii“, în care cocheteză ca o femeie: demi-monde cu baronul Banffy și dăscălesce amar pe bătrânul Rațiu, Doctor în drept și în științele de stat.

Pentru constatarea destoiniciei acestui dascăl autorizat, fie în materie de pedagogie pură, fie în materie de economie politică mixtă, n'avem decât să răsfoim „Tribuna și Tribuniștii“, unde la pagina 40, d-l Slavici singur își subscie certificatul de calificatiune dăscălicescă:

„Cea mai mare mulțumire a vieții mele, — nota-bene a lui Slavici, — e să stau în școlă, deși n'am fost pregătit pentru cariera de învățator și astfel, ca om lipsit de cuvenita calificatiune, nici nu pot să fac parte din corpul didactic“.

No ke tare-i minunat aiest dascăl Slavici!

Ônea Smântână,
supraveghetor de ordine
alias
bóktër = (Wächter) din Tibru.

Nevasta ministrului-președinte Banffy. „Wiener Deutsche Monats-Zeitung“ anunță, că nevasta baronului Banffy, ministrul-președinte unguresc, va pleca în curând la Italia, unde va sta timp de 6 luni, va să zică la sărbătorile milenului ea nu va lua parte. Causa este a se căuta în declarațiunea mai multor dame maghiare de rang înalt, că alături cu soția baronului Banffy, ele nu vor lua parte la sărbătorile milenare. Amintita fofă vienesă se ferește a da explicații mai amănunțite pe cuvânt, că ar trebui în acest oas să zgândărăscă împrejurări strict familiare!!!

—o—

Soția lui Mac-Mahon. În Paris se vorbește despre o căsătorie, ce are să se întâmple în curând și care e interesantă din două puncte de vedere: de-o parte pentru-că mirăsa se trage din familia regescă, er mirele e numai feciorul unui general; de alta parte pentru-că mirăsa e membră a familiei regesci din Franța, er mirele un soldat de pe timpul împăratului Napoleon. Căsătoria se ține, că are să se întâmple între prințesa Margareta, fiica prințului de Chartres și între Mac-Mahon, fiul ducelui de Magenta, mareșalul lui Napoleon III.

—o—

Un foc mare a erupt alaltă-eri noaptea în minele din Kattowitz, Silesia de nord. Până acum au fost scoși 31 morți, și se crede, că mai zac în mine 30 de nenorociți.

Apropiare între dinastiile Obrenovic și Petrovic.

Se știe că între dinastia Obrenovic, care ocupă tronul Serbiei, și dinastia Petrovic, care domnește în Montenegro, există de mult o mare răceală, care din timp în timp trecea chiar și în dușmănie, cu toate că ambele dinastii sunt de origine sârbescă. Causa răcelei și a dușmăniilor a fost mai ales frica Obrenovicilor, că Petrovicii conspiră necontenit contra lor, și la o ocaziune bine dată li vor răsturna de pe tron.

Radicalii sârbi s'au nisuit din toate puterile să nutrească certele și neînțelegerile dintre cele două dinastii amintite deorece ei știau, că la oas decă dinastiile se vor împăca atunci ei, radicalii, sunt nimicți și nu-și pot realiza un punct principal din program, că adevă să alunge din țară dinastia Obrenovic.

Principele Montenegrului, Nichita, în fapt n'a fost nică odată dușmanul declarat al Obrenovicilor, ba din contră el a încercat a împăca pe Obrenovic și cu familia Caragheorghevic, care asemenea ridică pretensiuni la tronul sârbesc. Încercarea lui Nichita însă nu numai că nu succese, ci din potrivă Milan, care ocupa pe atunci tronul sârbesc, manifestă o antipatie și mai mare, ca până atunci, față de domnitorul montenegrin, și antipatia aceea o infiltra Milan și în fiul său Alexandru, actualului rege al Serbiei.

Ast-fel se întâmplă, că regele Alexandru și principele Nichita se întâlniră anul trecut la înmormântarea țarului Alexandru III, fără ca să se fi cunoscut de mai înainte. După ceremonia înmormântării, la un prânz de curte dat în onoarea oșpetilor, ambii domnitori ajunseră să ședă la masă față n față. Tinărul rege sârbesc își ocupă în tăcere locul și ochia cam cu temere spre principele Nichita. Acesta vădând în ce stare perplexă se află Alexandru, îi întinse mâna peste masă zicând:

— „Regret, că noi, Sârbi, trăim împreună între ast-fel de relațiuni.

Regele Alexandru în perplexitatea sa nu sculă ce să răspundă pozitiv, aminti însă pe tatăl său.

După prânz Nichita se apropiă din nou de Alexandru și-i zise așa, ca să audă și adjutantul acestuia, următoarele:

— „Majestatea Ta și tatăl Majestății Tale ve înșelați, decă credeți, că eu ași fi dușmanul dinastiei Obrenovic, și ași fi încercat să conspirez contra tronului sârbesc în favoarea mea sau al copiilor mei. Din contră te fac atent, Majestate, că un fost ministru sârbesc a venit nu de mult la

mine în Cetinje și mi-a oferit coroana sârbescă, rogându-mă să public o proclamație oătră poporul sârbesc, care e gata să mă alăge de rege. Eu însă scandalisându-mă de acest ofert l'am poftit pe acel ministru să părăsească imediat Montenegrul. Cred, că te poți convinge din acestea, Majestate, că eu nici decum nu aspiroz la tronul sârbesc“.

Regele Alexandru și adjutantul său rămaseră uimiți de sinceritatea principeului Nichita și Alexandru îi și mulțami acestuia.

Sosind regele acasă, îndată a cercetat lucrul, și s'a convins, că toate s'au petrecut așa cum i-lea spus Nichita, și că amintitul exministru a fost Ioan Giaga.

Din momentul acela chiar și exregele Milan a început a-și schimba părerea, și el a fost care a mijlocit trimiterea generalului Pavlovici la Cetinje și decorarea principeului Nichita. Tot Milan umblă acum cu planul să căsătorască pe Alexandru cu prințesa Xenia, fiica principeului Nichita, prin ceea ce după cum ținea un corespondent din Belgrad al ziarului „Magyarország“ s'ar pune basa și mai sigură tronului Obrenovicilor în Serbia.

Domnitorul Montenegrului a invitat de curând pe Alexandru la Cetinje ca să asiste la desvăluirea monumentului episcopului Danilo I, întemeietorul dinastiei Petrovic, și regele Alexandru a promis, că în tot cazul va lua parte la sărbare.

Academia Română

Sesiunea generală din anul 1896.

Sedința de peste an.

Dela închiderea sesiunii generale trecute, Academia a ținut 39 ședințe ordinare, dintre cari 6 au fost publice. Aceste ședințe au fost ocupate parte cu chestiuni privitoare la diferite afaceri și interese ale Academiei, parte cu discuțiuni și comunicări științifice. Dintre acestea cele mai însemnate au fost următoarele:

D-l Coleg V. A. Urechia, la 5 Mai, a comunicat o serie de documente privitoare la întinderea și la edilitatea capitalei pe la finele secolului trecut. La 2 Iunie, d-sa a vorbit despre o corespondență dintre Metropolitul Moldovei Iacob și Veniamin și Vasile Mălinescu, relativ la o călătorie la Petersburg pentru îmbunătățirea sorții țăranilor moldoveni.

D-l Gr. G. Tocilescu, în ședința dela 6 Octomvre, a făcut expunere despre maușoleul lui Traian descoperit lângă monumentul de triumf dela Adam-Klissi, descoperire de cea mai mare însemnătate penistoria războielor Împăratului Traian cu puternicele popore din Carpați și dela Dunăre. La 3 Noemvre, d-l Tocilescu a cetit o lucrare despre locul unde au fost orașele Istropolis și Stratonichia, precum și o relațiune despre lucrările de săpături din cetatea Tropaeum. Er în ședința publică dela 2 Februarie, d-sa a cetit o lucrare despre cartea de hotărnicie a orașului Callatis și câte-va decrete de proxenie ale cetățenilor Tomi și Istropolis.

Er în ședința dela 8 Decemvre, d-l Gr. G. Tocilescu a prezentat Academiei o relațiune asupra lucrărilor de explorare întreprinse la Limes alutanus sub direcțiunea d-sale. Acestă relațiune a fost comunicată Ministerului de Instrucțiune publică, care prin mijlocirea Academiei, pusese la dispozițiune fondurile necesare pentru aceste însemnate explorări.

D-l Dr. V. Babeș a făcut o serie de comunicări științifice de o deosebită însemnătate: La 2 Iunie, d-sa a vorbit despre *Bothriocephalus latus* și despre *anemia bothriocefalică în România*. La 25 August, d-sa a făcut o comunicare despre *Tratamentul tuberculosei cu serum anti-tuberculos și cu toxine latente tuberculose*. În ședința publică dela 6 Octomvre, d-sa a cetit o lucrare despre *botele ucigătoare în România*, despre *nomă, tetanos, structura microbilor, jigodie* și despre *epizootia porcilor în România*, după cercetările făcute în Institutul de patologie bacteriologică, ale căror rezultate sunt pe larg publicate în Analele acelui

Institut. La 1 Decemvre d-sa a cetit o notă redactată în colaborare cu d-l G. Proca despre *Rezultatele experimentale asupra seroterapiei tuberculosei*.

Er în ședințele publice dela 6 Octomvre și 2 Februarie, d-l B. P. Hasdeu a cetit două lucrări: una intitulată *Sonata la Kreuzer*, cealaltă despre *Românii bândăfenți din punctul de vedere al conservatismului dialectal și teritorial*. D-l Coleg Ioan Kalinderu a făcut, în ședința dela 9 Iunie, o comunicare despre scrierea d-lui A. de Richard *La Roumanie* (à vol d'oiseau).

Er în ședințele dela 1 Decemvre și 2 Februarie, d-l D. C. Oldnescu a cetit părți din scrierea sa despre *Istoria teatrului în România*.

D-l Coleg P. Poni a comunicat, în ședința dela 21 Aprilie, scrierea d-lui E. Benquet, inginer de mine, asupra *mineralelor metalifere din masivul cristalin dela Broscent*, lucrare care, după avizul Secțiunii științifice, a fost tipărită în Anale.

Er în ședința dela 5 Mai, d-l Sp. Haret a făcut o comunicare despre *telautograful* inventat de E. Gray.

D-l membru corespondent St. C. Hepites a făcut mai multe comunicări asupra studiilor meteorologice, cari se fac sub direcțiunea d-sale la Institutul Meteorologic al Statului, precum și despre condițiunile, în cari trebuiesc instalate colunnele meteorologice pentru a fi folosite. D-sa a prezentat, pentru a se publica în Anale, două lucrări, una despre *Cutremurele de pământ în România în anii 1894 și 1895*, cealaltă despre *Durata de strălucire a soarelui la București*, drept continuare la lucrările publicate până acum de Academia sub titlul general: *Materiale pentru climatologia României*.

(Va urma)

Statistica sanitară pe anul 1894.

(Fine)

„Causa principală a alcoolismului — zice Dr. Felix — este aviditatea cărorimarului, care se servă de toate mijloacele posibile pentru a spori consumul de spirt, trebuie să cerem d-er dela cărorimar orecări garanții morale. Țăranul merge la cărorimă pentru ca să petreacă, să se întâlnească cu prietini acolo trebuie însă să consume. Putem să cerem, ca localul cărorimei să fiă curat, ca să se vândă în acel local nu numai băuturi alcoolice, ci de preferință cafea, ceaiu, apă gazoasă, chiar bragă, pentru-ca nimeni să nu fiă silit să bea rachiu. D-er acestă condițiune le va implini mai lesne o cărorimă a regiei monopolului, fiă monopolul statului, fiă al comunei, după sistemul dela Gothenburg (Svedia). Cărorimele unei asemenea regii sunt incredințate unor cărorimari-funcționari, cu lăfă fixă independentă de trafic. Băuturile alcoolice se vând în comptal regiei, cafea și ceaiu în comptal particular al cărorimarului, care nu este d-er interesant, ca să vândă rachiu, care trage însă un câștig personal dela vânzarea de cafea, ceaiu, bragă, apă gazoasă. Un asemenea cărorimar-funcționar nu va mai permite consumația escosivă de spirt, nu va mai da rachiu la persoane deja aflate în stare de beție, nu va vinde băuturi pe datoriă, nici pe amanet, nici în contra produselor, el va păzi mai bine decât cărorimarii de astăzi prescripțiunile regulamentelor de poliția cărorimelor, în ceea ce privesece orele, când cărorimea trebuie să stea închisă. Regia monopolului poate lesne micșora numărul cărorimelor și prin urmare ocaziunea de a-se bea.“

Intre împrejurările actuale ar fi acesta un remediu aprôpe ideal. Statul ar pierde eventual câteva milioane de franci, d-er în schimb națiunea va obține o valoare încredințată în forță vie. Er nația românească în primul rând de forță are lipsă.

Pe lângă monopolul cărorimelor se mai recere conlucrarea învătătorului și învătătoarei. „In școlă trebuie să se povățuiescă copiii mai mari despre faptul, că spirtul este otrăvă, care întunecă mintea și pregătesce corpul, care îndemnă victima lui la crime și cauzază sărăcie“.

Un alt medic, Dr. Nagy din Budapesta, care s'a ocupat cu sporirea alcoolismului în capitala Ungariei, face următoarele propuneri pentru combaterea beției: 1) delăturarea sărăciei (— minunată dorință! —); 2) îmbunătățirea stărilor sanitare; 3) generalizarea civilizației și instrucției; 4) mărșinirea producțiunii alcoolului; 5) să se vândă numai spirt curat; 6) dare urcătă pe alcool (— fără efect. dovadă monopolul spirtului din Ungaria —); 7) pedepsirea beției, și 8) mărșinirea órelor de cărorimărit.

România posedă 1413 medici și chirurgi, er Ungaria 4280. Numărul móșelor diplomate e în Ungaria 7981, er în România abia 656, un număr prea mic, decă vom considera serviciul greu și împreunat cu mare răspundere, ce ele implinesc.

Er în România au funcționat în anul din cestiune 132 spitale și ospicii publice cu 5418 paturi, 12 asile private de infirmi și bătrâni 11 spitale și ospicii ale comunității israelite și 3 case de sănătate private; în Ungaria sunt preste tot 334 spitale, numărul paturilor nefind evident.

Din cartea domnului Dr. Felix un lucru nu pot vedé, anume: decă este în România lege pentru supraveghierea infirmilor și a copiilor dați la doică. Acestă e o chestiune socială și sanitară de importanță, pentru-că este scuit, cum infirmii se maltratéză de unii îngrijitori neumanii, ca să le moștenescă apoi averea; er de altă parte mulți copii ilegali se dau la doică cu gândul rezervat, că vor fi rău grijiți și vor peri. Introdúcerea unei controle a infirmilor și copiilor dați la doică, ar fi la loc.

Imbucurător e faptul, că căsătoriile se sporesc în România mai cu sémă la sate. D-er trebuie să ne inspire serioase îngrijiri constatarea, că *elementul român nu ține pas în creșcere cu cel străin*, în special ovreesc: Români pier relativ mai mulți decât străinii. D-rul Felix ține, că pricinile acestei nefavorabile relațiuni sunt mai mult de natură economică, decât igienică. Străinii sunt meseriași și negustori, au deci un trau ușor și bun; Românii însă nu prea se înfățșesc cu aceste cariere și are de regulă un trau năcăjit și rău.

Er în privința acestă nu ne putem nici noi, Români din Ungaria, lăuda; căci și la noi elementele străine se sporesc rapid și ne străimtoréză pretutindenea.

Este deci timpul suprem, ca să aflăm remediile de lipsă pentru întărirea economică a poporului nostru, prin care i-se va înlesni traul și i-se va mări forța de resitență. Atunci natalitatea lui va creșce, er mortalitatea va scădea. Er în consecuență se va îngruña traul străinilor și sporirea lor nu va fi de loc îngrijitoare.

(„Transilvania“)

Dr. Beu.

SCRIRI ULTIME.

Viena, 5 Martie. Conte Golu-chowski, ministrul de externe, este așteptat pe Lună, ori Marți la Berlin, pentru a reînțorce o vizită lui Hohenlohe. Visita însă se face mai mult în vederea situațiunii schimbate din Italia, asupra căreia va avé să se consulte cu Hohenlohe. Se crede cu siguranță, că ministrul austriac va fi primit în audiență și la împăratul german.

Bruxella, 5 Martie. Împăratul Wilhelm și președintele republicei franceze Faure se vor întâlni la vară în Ostende, unde sunt invitați din partea lui Leopold, regele Belgiei.

Viena, 5 Martie. Antisemiștii au câștigat patru mandate la alegerile comunale în colegiul I electoral.

Roma, 5 Martie. Crispi a comunicat camerei, că Regele a primit demisiunea cabinetului.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Martie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.05
Renta de corone ung. 4%	99.—
Impr. oail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.—
Impr. oail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.70
Oblig. oail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.40
Bonuri rurale ungare 4%	96.80
Bonuri rurale croate-slavone.	96.25
Imprum. ung. cu premii	157.50
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	143.50
Renta de hartie austr.	101.15
Renta de argint austr.	101.10
Renta de aur austr.	122.30
Losuri din 860	146.50
Actii de ale Banzei austro-ungar.	990.—
Actii de-ale Banzei ung. de credit.	417.50
Actii de-ale Banzei austr. de credit.	378.—
Napoleonori.	9.56 1/2
Marci imperiale germane	58.97 1/2
London vista	120.76 1/2
Paris vista	47.85
Rente de corone austr. 4%	101.50
Note italiene.	42.75

Cursul pietei Braşov.

Din 6 Martie 1896.

Banconote rom. Cump.	9.50	Vend.	9.53
Argint roman. Cump.	9.40	Vend.	9.45
Napoleon-d'ori Cump.	9.54	Vend.	9.57
Stalbeni Cump.	5.60	Vend.	5.67
Ruble rusesti Cump.	1.25	Vend.	1.27
Marci germane Cump.	58.90	Vend.	58.97
Lire turcesti Cump.	10.70	Vend.	—
Ceris. fonc. Albina 5%	100.75	Vend.	101.25

Publicaţiune.

Comuna bisericeii naţionale grecesti Sfint. Treime din cetatea Braşov, aduce la cunoştinţă publică, că **arăndeză** posesia ce o are în comuna Poiana mărului (Almás-mező) şi care constă: din edificiul curial foarte spaţios, pivniţă, curte, grajduri, şoprone, grădină de zarzavaturi şi legumi; mai departe: 2 mori, holde şi fenaţe, pe timp de 6 ani, cu începerea dela 24 Aprilie a. c. până la 24 Aprilie 1902, pe cale de oferte.

Amatorii pot adresa oferte timbrate conţinând un vadiu de 10% după suma de arănda anuală de 700 fl. (oferte mai jos de 700 fl. nu se primesc).

Ofertele sunt a se trimite în bani gata sau în hârtii de valoare, împreună cu o declaraţie, că cunoşce condiţiile arăndărei şi se supune lor,

până în 23 Martie a. c. la 11 ore a. m. în cancelaria comunei bisericeşti, Târgul cailor Nr. 12 — După expirarea acestui termin nu se mai primesc oferte.

Condiţiunile precum şi descrierea detaliată a obiectelor de arăndare se pot vedea în toate zilele la cancelaria comunei bisericeşti dela 9—12 ore a. m.

Braşov, 4 Martie 1896.

Curatorii bisericeii naţionale grecesti sf. Treime, Braşov.

920,1=3.

Nrul 2658—1896.

Publicaţiune!

În 1 Aprilie a. c. la 12 1/4 ore înainte de prânz se va ţinea în biroul D-lui primar al oraşului Braşov (în Ungaria) o pertrictare de oferte asupra vândării per trunchiu a 34.800 m³ de lemne de brad şi molid, ca cantitate pentru perioada anilor 1896 până la 1904, inclusive cruţările lemnului de acelaşi soi din anul 1895, mai departe 15000 m³ de lemne de fag din clasa economică B. ca cantitate pentru perioada anilor 1897 până 1904, ambele cantităţi şi soiuri din revierul Timiş.

Condiţiunile de oferte şi acele contractuale se pot examina dela 7—1 oră în biroul forestier al oraşenes.

Ofertele provădute cu timbru de 50 cr., în care au de a se aminti în cifre şi litere ofertul pentru metru cubic şi în cari este de a se da din partea oferentului declaraţiunea, că i sunt cunoscute condiţiunile de oferte şi acele contractuale şi că se supune lor necondiţionat, au de a se ascerne până la 12 ore a amintitei di D lui primar lociitor, senatorului Carol Iacob.

Ofertele au să conţină ca vadiu 10% din ofertul pentru un quant anual de 3900 m³ lemne de brad şi 1900 m³ lemne de fag, mai departe numele şi locuinţa oferentului.

Deschiderea ofertelor va avea loc la 12 1/4 ore a mintitei zile.

Pădrea se află în nemijlocita apropiere a calei ferate de stat.

Braşov, în 27 Februarie 1896.

915,2—3. Magistratul oraşenes.

Mostre atrăgătoare

pentru muşterii privaţi gratis şi franco. Caete cu mostre, cum nu s'au mai vădut până acum, pentru croitori, nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian şi Dosking pentru înaltul cler, stofe prescrie pentru uniformele funcţionarilor c. r., asemenea pe. tru veteran, pompieri, gimnastici; livree-uri, postavuri pentru biliarde (mese de joc, şi trăsuri. Asortiment foarte bogat de LODEN din Stiria, Carniola şi Tirol, pentru BĂRBAŢI şi DAME, cu preţuri originale ale fabricii, nu pot nici o concurenţă. — Asortiment de şaluri fine şi durabile pentru dame în colorii foarte moderne. — Ştofe de spălat, pleduri de voiagiu dela 4—14 fl. Tote cele necesare la croitori, precum căptuşeli de mâneci, nasturi etc.

Cine voese a cumpăra postavuri eftine, solide, trainice, din lână curată,  r nu s'drenţe eftine, cari nu preţuesc nici c t cusutul croitorului, să se adreseze la

JOH. STIKAROFKY în Brunn. (Centrala industriei de postavuri austriace).

Deposit permanent de postavuri peste 1/2 milioane florini.

Trimiterea numai cu ramburse.

Să se feresc 

cumpărătorii de agenţi şi mamulari, care sub marca „Marfa lui Stikarofsk” oferă alte mărfuri false. La astfel de oameni eu nu v nd sub nici o condi ie marfă.

899,4—24.

Giro-Conto la banca Austro-Ungar.

Cassa de bancă, comisiune şi de schimb

Telefon Nr. 90.

**NUSSB CHER & BEER
BRAŞOV.**

Avem onore a recomanda serviciile nóstre în tote afacerile şi transac iile de bancă şi anume:

Cumpărăm şi vindem monede de aur şi argint, losuri, h rtii de valoare indigene şi straine, ac ii, scrisuri fonciare, obliga ii, după cursul  ilei.

Acordăm avansuri, până la 80% din valoarea cursului pe h rtii de avansuri, valoare ale statului, scrisuri ionciare şi priorit ti; 70% din valoarea cursului pe h rtii de bancă şi efecte ce sunt cotate la bursele din Viena şi Budapesta cu dob nd  moderată.

Rescump r m far  nici o detragere totfelul de cupone.

Escompt m poli e comerciale din tar  şi streine şi ingrijim incasso na ii pe tote pie ele Europei, cum şi transociene.

Eliberăm Checuri cu provisiune mică pe tote pie ele comerciale europene şi transociene.

Primim depuner i în socotel , corent şi bonific m 5% netto,

Asigurăm forte ieftin or i şi ce losuri la tragere cu c ştigul cel mai mic, pentru diferen a cursului.

Atribuim o deosebită aten ie afacerilor cu efecte şi suntem în pozi ie or i şi ce h rtii de valoare a-le vinde, după cursul  ilei. — Suntem la dispozi ie de a da informa iuni şi desluşiri specialiste. — Convertim capitale plasate în efecte, cari aduc interese mică, în efecte cu interese mai mari.

Efectuăm or i şi ce opera ie la bursele din l untr  şi streinătate în mod forte culant, d nd or i şi ce informa ii. — Afl ndu-ne în rela ii strine cu Filiala Transilvan a a Banzei ungare de escompt şi schimb, suntem în placuta pozi ie de a fimalisa forte avantajios tote transacțiunile de bancă.

Promese la tote tragerile de loterie.

Comunicăm cu placere or i şi ce informa ii şi consilii conscien iose în afacere de bancă şi prin coresponden  .

Revisie de losuri gratis.

Sosirea si plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

- Dela Pesta la Braşov:
  - Tr. accelerat: — ore — m. dimineța.
  - Trenul de persoane: 8 ore dimineța.
  - Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
  - Trenul mixt: 10 ore 25 minute séra.
- Dela Bucuresti la Braşov:
  - Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
  - Trenul mixt: 5 ore 20 m. după am d i.
  - Trenul de persoane: 9 ore 8 minute s ra.
  - Trenul accel.: — ore — minute séra.
- Dela Z rnesci la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)
  - Trenul mixt: 7 ore 36 min. dimineța.
  - Trenul mixt: 1 or  29 min. după am.
  - Trenul mixt: 0 ore — min. séra.
- Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.
  - Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dimin.
  - Trenul de persoane: 1 or  46 m. d. am.
  - Trenul mixt: 7 ore 12 min. séra.
- Dela Sinaia la Braşov*)
  - Trenul de persoane 7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

- Dela Braşov la Pesta
  - Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineța.
  - Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
  - Trenul de persoane: 7 ore 43 min. s ra.
  - Tr. accelerat: — ore — min. séra.
- Dela Braşov la Bucuresti:
  - Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dimini.
  - Tr. accelerat: — ore — m. dimini.
  - Trenul mixt: 11 ore înainte de am d i.
  - Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
- Dela Braşov la Z rnesci. (Gara Bartolomeiu.)
  - Trenul mixt: 8 ore 35 min. dimineța.
  - " " 4 " 55 m. după am.
  - Trenul mixt: 0 ore — min. séra.
- Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.
  - Trenul de persoane: 3 ore 1 după am.
  - Trenul mixt: 8 ore 50 minute dimini.
  - Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dimini.
- Dela Braşov la Sinaia*)
  - Trenul de persoane 6 ore 40 min. s ra.

Giro-Conto la banca Austro-Ungar.

Telefon Nr. 18.

Cec-Conto la post  nr. 969

Giro-Conto la banca imp. germană.

Casa de bancă

JACOB A. ADLER,

Braşov. Pia a mare Nr. 1. Sibiu.

Revisuire gratis a efectelor i si losuri supuse sortirei.

cumpără şi vinde monede, h rtii de valoare, devise după cursul  ilei cel mai mare — respective cel mai mic;
răscumpără far  nici o detragere tot felul de cupone;
scot z  poli e comerciale indigene şi streine cu inlesnire şi cu o dob nd  culant ;
efectu z  **incassari de poli e, asigna ii, recipise, pe tote pie ele Europei,** cum şi transociene;
acordă avansuri pe h rtii de valoare, losuri, monede până la 90%;
predă asigna ii pentru or i şi care piața comercială internă şi externă foarte ieftin, asigna iile destinate pentru **Budapesta** şi **Viena** franco far  spese;
primeşte depuner i de bancă spre fructificare în conto-corent şi bonific  după invoice până la 5% netto dob nd ;
recomandă pentru plasarea de capitale scrisurile fonciare cu 5%. Premie ale banzei comerciale ungare, asemenea scrisuri fonciare 5% ale „Albinei”, institut de credit şi economii, precum şi scrisuri fonciare urbane şi rurale din România, care după cursurile de ast d i aduc 5 3/4 interese;
asigură foarte ieftin or i şi ce losuri la sortiri cu c ştigul cel mai mic, contra diferenții cursului. Comunică informa ii şi sfaturi conscien iose specialiste prin coresponden  .